

הכטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למחיו

הארי ההי פנינים נפלאים מתורתו של המזהר אל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק
גיליון ש"י, פרשת ויקהל - פרה תשפ"ה

מכון לחוצאה חרשה ומפארת
של ספרי מזהר אל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

ברכה היתה מצויה במעשה ידיהם.
ויתכן, שהציווי "מִרְבִּים הָעֵם לְהִבְיָא" מתייחס לעצם הבאת החומרים,
שהייתה כה רבה, ואילו "אֵל יַעֲשֻׂה עוֹד מִלְאכָה" מתייחס להפסקת
העבודה עצמה, לאחר שהובא די חומרים

הסיבה להכרזת 'אל תעשו עוד מלאכה'

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשֻׂה עוֹד מִלְאכָה
לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהִבְיָא (לו, ו).

העניין שהכריז משה רבינו 'אל יעשו עוד מלאכה' נבע מכך שחם על
ממונם של ישראל, שלא יתרמו יתר על המידה הנדרשת.

זאת משום שבתחילת ההתנדבות, בטרם החלו במלאכה, סביר להניח
שלא התכוונו להקדיש את החומרים באופן מיידי לשמים, אלא הייתה זו
רק הכנה וסידור בעלמא.

וי"ל שזהו פירוש הפסוקים 'קחו מאתכם תרומה לה' וויקחו לי תרומה',
כלומר שלא יקדישו את הנדבות מיד, אלא רק ברגע מסירתן לגזבר עם
סיום המלאכה, כדי להימנע ממצב של מעילה. בשלב הראשוני, מדובר
היה רק בהכנה, ולכן היה מותר להשתמש בחומרים לצורך חולין. אולם,
לאחר שכבר החלו במלאכה לצורך ההקדש, אין זה ראוי לשנות את ייעוד
החומרים, כפי שמובא במגן אברהם (סימן מב סק"ו) שהזמנה לחפץ
קדושה הופכת למעשה של ממש כאשר מתחילים בפעולות הכנה או
עיבוד.

לכן, משה ציווה 'אל יעשו עוד מלאכה'. בנוסף, הכתוב מדגיש כי
המלאכה כבר הסתיימה באותו זמן, וכל מה שהעם רצה להתנדב מעבר
לכך נמנע בגלל ההכרזה 'ויכלא העם מהביא', וכל זאת היה בהשגחה
פרטית ברגע סיום המלאכה.

מלא העומר

גשמים נעצרים בשביל פוסקי צדקה שאין נותנין

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשֻׂה עוֹד מִלְאכָה
לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהִבְיָא (לו, ו). ב' במסורה: דין, ואידך
(בראשית ח, ב) 'וַיִּכְלָא' הֶגְשָׁם מִן הַשָּׁמַיִם.

ראה, על פי מה שאמרו חז"ל (תענית ח, ב) אין הגשמים נעצרים אלא
בשביל פוסקי צדקה ברבים ואין נותנין, שנאמר (משלי כה, יד) 'נְשִׂאִים
זְרוּחַ וְגֶשֶׁם אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שִׁקְר'. ומובן שפיר, למה 'וַיִּכְלָא
הֶגְשָׁם', בשביל 'וַיִּכְלָא הָעָם מִהִבְיָא'.

מלא העומר - פרשת נח

ברכת התרומה - די הצורך ויתרון

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשֻׂה עוֹד מִלְאכָה
לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהִבְיָא (לו, ו). ב' במסורה: דין, ואידך
(בראשית ח, ב) 'וַיִּכְלָא' הֶגְשָׁם מִן הַשָּׁמַיִם.

וצריך להבין, מדוע היה צורך להזכיר "אֲשֶׁר צָוָה ה'", הרי ברור למה
נועדה המלאכה, וכן, מדוע נאמר "מִרְבִּים הָעָם לְהִבְיָא", ולא "מִרְבִּים
הָעָם לַעֲשׂוֹת". וכיצד נוכל ליישב את העובדה שהחומרים היו דִּים לְכָל
המלאכה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר (לו, ז)?

ונראה ליישב, היות שהתרומה נעשתה מתוך נדיבות לב אמינית,
כדברי הזוהר הקדוש, אשר מצווה על אדם לתרום בלב שלם ובנפש
חפצה כדי לסלק את כוחות הטומאה, לכן התרחש נס, וברכת השם
שרתה במעשה ידיהם, והיה "וְהוֹתֵר", וכלשונו הזהב של רש"י: 'וְהוֹתֵר -

פנינים נפלאים - פרשת פרה

שהגוים לא ידעו. ועל כך מודים אנו הַלְלוּיָהּ - שעלינו להודות לה' שנתן
לנו תורת אמת, שאינה רק קובץ חוקים להנהיגת המדינה כי אם חוקים
אלוקיים שבהם טעמים פנימיים המעמידים את העולם.
דרוש שישי - למותן תורה

החיצונים רוצים לדבק בגוף שהיה (בחיית חיות) כלי ומדור לקדושה

זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים (יט, יד).

במדרש תנחומא ריש אמור: זהו שאמר הכתוב (תהלים יב, ז) 'אֶמְרוֹת
ה' אֶמְרוֹת טְהוֹרוֹת', כל מה שהקב"ה מזהיר את יראיו, הוא בשביל
קדושתן וטהרתן.

רוצה לומר: לפי שמצינו 'אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל
אשר באהל יטמא שבעת ימים', לא תחשוב שהטומאה מורה על פגם
בנפש, לכן אמר אדרבה 'בשביל קדושתן וטהרתן' החיצונים רוצים לדבק
בגוף שהיה כלי ומדור לקדושה, וניצוצי קדושה עדיין בגוף (עי' זוה"ק
ח"א רכ, א; אוה"ח הקדוש ריש פרשתין בהרחבה).

מלא העומר - ריש פרשת אמור

גם מצוות שכליות מקיימים ישראל משום שכן ציווה ה'

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך
פרה אדמה תמימה וגו' (יט, ב).

הנה מצוות ה' נחלקות לשלושה חלקים, שכליות - אלו המוכרחות
על ידי השכל ואף אומות העולם מקיימות אותם כגניבה גזילה ושאר
דינים שעל ידם יש קיום לעולם. שמעיות - אלו שאין הכרח לקיימן, אך
הן מובנות על ידי השכל, כשמירת שבת ועריות. וחוקים שאין בהם כל
הבנה, כשעטנו ופרה אדומה.

והנה עם ישראל מקיימים את כל המצוות באותה כוונה - כי כך ציוונו
הבורא יתברך לשמוע בקל דבריו ולקיים מצוותיו. וכן האמת שאף
במצוות השכליות, יש טעמים עמוקים ונסתרים.

והוא שאמר דוד המלך בתהלים, מַגִּיד דְּבָרָו לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל - דבריו אלו המצוות השמעיות, חוקיו אלו החוקים, ומשפטיו -
אלו המצוות השכליות. שאת שלושת אלו ציוונו ה'. ומכל מקום לא עָשָׂה
כֵּן לְכָל גּוֹי שֶׁכֵּן אֵף הַמִּשְׁפָּטִים - אף המצוות השכליות שהגויים מקיימים,
הרי בִּלְבָד יָדְעוּם אִינֶם מִקְיִימִים אוֹתָם באותה כוונה שאנו מקיימים אותם.
שהם מקיימים מצוות אלו משום ההבנה השכלית, ואילו אנו מקיימים
אף את המשפטים משום שכך ציוונו הבורא שטמן בהם סודות עמוקים

נפלאות המהרא"ל צינץ

הדפסת ספר מהרא"ל צינץ עצרה את מגיפת החולי-רע רח"ל

החלי"רע רח"ל, שכאשר ירחם ה' על עולמו ידפסו חיבורי הגאונים הנ"ל זי"ע) וכן הוציאו לאור חבור טהור חלק א' משו"ת אשר בשם משיבת נפש כנהו [והוגה ע"י הח"מ טרם הודפס]. הנני העני מדבר בצדקה למע"כ עוני לב עושי משרים נגידים ונדיבים אשר נדב להם לדבר מצוה זו, ואושר בארץ חלקם להרכיבם על במתי ההצלחה, וזרעם ישארו לברכה, ישאו פרי בהצלחות אמיתיות ומדומיות עד כי"ע. ובחקותי אנכי עומד כי עוד לא נחרבו פלגי שפעת טובם וחסדם של נדיבי ה' ואוהבי תורתו, להרבות נדיביהם למען השלום להדפיס ספרי הספרים הנ"ל למען הדפיס במחירים שארי חיבוריו אשר המה בכתובים, ולטוב ייזכר ידידי הרב הגדול החריף ובקי המפורסם מו"ה יעקב געוונדהייט נ"י בעהמ"ח ספר תפארת יעקב אשר השתדל וטרח בהדפסת הספר משיבת נפש הנ"ל. והנני להחזיק טובה להני חרי מרבני וכו' אשר השתדלו בכל עוז לעורר הנדיבים, והמה

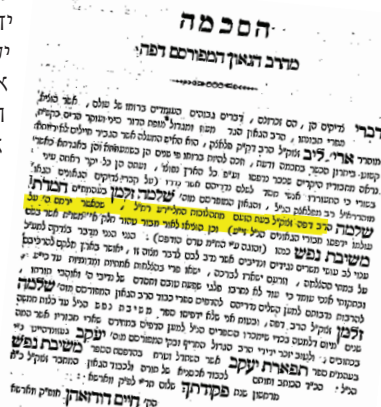
תוכו לרגל המלאכה מלאכת הקודש הלזו למען מלא משאלות הגאון הגדול המחבר הנ"ל בצוואתו החקוקה לזיכרון בציון העומד על קבר צדיק, וזכות הגאון הצדיק המחבר יעמוד לכל העושים והמעשים. יזכו יחייו ישבעו טוב.

הכ"ז הכותב וחותר לכבוד אכסניא של תורה ולכבוד הגאון המחבר זצוק"ל כ"ח מרחשון שנת פקודתך שלום תר"י לפ"ק ווארשא. הק' חיים דודזאהן חופ"ק ווארשא.

בהסכמת **ספר פני ארי' ח"ג** העיד הגאון ר' זנויל קלעפפיש רב"ד ווארשא דהרבה שהיו סמוכים למות נתנו כופר נפשם לסיועת הדפסת ספרי הגאון ז"ל ושב ורפא להם. וכן ראיתי מש"כ **הג"ר חיים דאווידזאהן אב"ד ווארשא** בהסכמתו בהוצאה שניה של ס' שו"ת משיבת נפש, **שבעת שהי' ר"ל החולי-רע בפולין הלכו על קבר הגה"ק ז"ל ונדרו שאם ישבות החולי-רע ר"ל מיד ידפיסו ספרו שו"ת משיבת נפש הנ"ל בהוצאה שני', כי הי' אז כבר ההוצאה ראשונה יקר במציאות ומשך זמן קצר אח"כ המגפה נעצרה ב"ה.**

הנה נוסח ההסכמה מהג"ר הג"ר חיים דאווידזאהן אב"ד ווארשא:

דברי צדיקים, הן הם זכרונם, דברים גבוהים העומדים ברומו של עולם, אשר הוציא מפרי תבונתו, הרב הגאון הגדול מעוז ומגדול מופת הדור סיני ועוקר הרים כקש"ת מוהר"ר ארי' ליב זצוק"ל הרב דק"ק פלאצק, הוא האיש המעלה אשר הגביר חיילים לאוריינת קשוט ביתרון הכשר בחכמה ודעת, וזכה להיות ברוחו פי שנים הן בשמעתנא וזן באגדתא כאשר נראה מחיבוריו היקרים שכבר נדפסו וע"פ כל הארץ נפוצו, ועתה הן כל יקר ראתה עיני, **בשורי כי התעוררו אנשי חסד לשלם נדריהם אשר נדרו (על קברי צדיקים הגאונים הגאון מוהרא"ל רב פלאצק הנ"ל. והגאון המפורסם מוה' שלמה זלמן זצוק"ל בעהמ"ח ס' חמדת שלמה הרב דפה בעת הזעם מתהלוכות**

פניני ישועות

עבודה תוך שבוע!

עבודה מתאים בו תוכל להתפרנס בכבוד. קורות החיים נכתבו והחלו להישלח לחברה אחר חברה, בתקווה שבאחת תתקבל לעבודה, יום אחר יום חיפשו ותרו אחר מודעות ה'דרושים' בעיתונות, ולכל מקום שלחו קורות חיים מעולים אך התשובה החיובית התמהמה מלהגיע. פה ושם היו פעמים שביירו מעט איזה תחום בדיוק למדה ומפעם לפעם גם קראו לה לראיון עבודה אך שם זה גם נעצר!

אחרי תשע חודשים של חיפוש עבודה ואחרי הראיון הארבעים! פתח מרדכי הוראת קבע למכון של 72 שקלים לחודש לזכות זה שאשתו תמצא עבודה בתחום ההייטק וכמה ימים לאחר מכן קראו לה לראיון בחברה אליה שלחה קורות חיים חודש וחצי קודם לכן ואחרי יומיים קיבלה תשובה חיובית, אפילו שהחברה דרשה שנתיים ניסיון מה שלאשתו לא היה.

מיד שלח מרדכי את מכתבו הנרגש בו מבקש שנפרסם את סיפורו הפלאי בכדי לקיים את הבטחתו בעת התרומה. כמובן שפרסמנו!

תיבת הדואר של המכון רגילה לקבל מכתבים נרגשים של אנשים שנושעו בזכות התרומה למכון, הן זוכה היא להכניס באופן תדיר מכתבים מכל קצוות תבל ובהם בשורות טובות בכל מיני תחומים בהם סבלו האנשים ששלחו את המכתב אם בפרנסה, בריאות, שלום בית, נחת מהילדים ועוד ועוד, ולאחר התרומה למכון הנפלא זכו להיושע באופן ניסי במה שהיו צריכים!

כך גם הגיע למשרדי המכון סיפורו של מרדכי נ. מקרית ספר, וכפי שמבקש מרדכי שנספר את סיפורו הלאה משום שבעת התרומה הבטיח לפרסם את הישועה שבוא תבוא, לכן כעת בבוא הישועה עליו לפרסמה.

סיפורו מתחיל אי שם בשנה הראשונה אחרי חתונתו, לאחר שדנו בכובד ראש ובהתייעצות עם רבותיו בנוגע לפרנסה הנכונה לאשתו, הוחלט שתלך ללמוד לימודי הייטק בתקווה שאכן תשתלב יפה בעבודה זו ותכניס יפה באופן שיוכל לשבת וללמוד בתורת ה' חפצו.

אחרי לימודים מפרכים כמה שנים, החלו לחפש אחר מקום

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו ניתן להזמין חנם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות